

عنوان مقاله:

نگاهی به واژه های لکی دیوان باباطاهر همدانی

محل انتشار:

چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان «همایش ملی هزاره باباطاهر» (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حجت الواری / دانش - دانش آموخته کارشناسی فقه و حقوق دانشگاه بوعلی سینا

مایده السادات میرطلایی - دانشجوی دکتری زبان شناسی دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

و باباطاهر عریان ، عارف، شاعر و دوبیتی سرای اواخر سده چهارم و اواسط سده پنجم هجری است. درباره خاندان، سال تولد و وفات، نحوه معاش و طریق کسب دانش و معرفت و مسلک عارفانه او، از منابع قدیم، اطلاعات دقیق و روشنی وجود ندارد. آنچه از گذشتگان به ما رسیده است، یادکردی از زیست عارفانه و خوی درویشی اوست و این از نام او هویداست. بابا لقبی بوده که در گذشته به پیران وارسته می داده اند و عریان به دلیل بریدن وی از تعلقات دنیوی بوده است. یکی از راه های شناخت باباطاهر، پژوهش در آثار اوست. در این نوشته می کوشیم، برخی از واژه های لکی دیوان باباطاهر را بیان کرده و توضیحاتی برای این واژه ها ارایه دهیم و نشان دهیم که زبان باباطاهر عریان را به زبان لکی نورآباد لرستان می توان منسوب دانست

کلمات کلیدی:

شعر فارسی، زبان لکی، باباطاهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/745818>

